

En racerknarr för tusen spänn

kan bli dyrare än vad man tror.

AV ROLF REUTERWALL

*Älgen
sa att
det var
lite
jobb på
Trajan,
men sen
skulle
jag få
åka.*

Nittonhundrasextiotvå köptes för tusen kronor en sliten före detta tävlingshoj, eller racerknarr enligt dåtidens stockholmssnack. Älgen kallades vår länge vän som sålde den och berättade, att den här byggdes för TT av gubben på Combi Motor. Det är egentligen 650-kubiks Triumph Tiger T110 från 1955, som är ombyggd till racer-500 med specialvevaxel.

Gubben Combi lyckades få in en hembyggd trelagrad vevaxel med kortare slaglängd. Han hade räknat ut den nya slaglängden, så att motorn blev på 500 kubik. Den ville varva mycket. Allt detta för tusen spänn.

Den var ju lite otät, så det gick att kicka igång den med handen. Men på ettan gjorde den 110, på tvåan 120, på trean 130 och fyran ökade den bara om det var medvind. Om jag inte tyckt att detta var ett fynd, så hade jag kanske levt ett liv där mina inkomster varit större än mina utgifter. Men nu försöker jag med olika extrajobb få ihop till skuldräntor 31 år senare, för min dyra GSX-R750 måste jag liksom bara ha.

Älgen sa att det var lite jobb på Trajan, men sen jävlar skulle jag få åka. Han liksom betenåde att det var två cylindrar på en Traja. Det var nog därför att jag åkt AJS 18S500 stänk, tills jag ledsnade på snacket; du grabben, du har tappat något, en cylinder kanske. Jag hade åkt bakom Älgens Traja en mörk kväll och sett eldslågorna ur avgasrören vid fullt gaspådrag, med ett vrälljud, så högt att jag inte hörde när 18 esen skulle växlas. Trajan liksom bara skrämde skiten ur både AJS:en och mig. Redan då bestämde jag mig att ge igen. Det får kosta, men jag ska ha en grym dräpare.

Henry Johansson som sålde Trajadelar i hörnet av Karlbergsvägen och Norrbackagatan, han fick nästa månadslön. Morsan fick förklaringar istället för matpeng.

Det blev ventiler, ventilstyrningar, stötstänger, kolvar GP högkomp och slippasta för ventilsätena. Sedan lånade jag en massa böcker av Älgens brorsa, som pluggade till bilmek på Yrkis. Så hade jag aldrig läst läxor förr.

Det tog en månad, för det behövdes mer delar och sedan passade inte specialstötstängerna i aluminium ändå. Dom var för långa. Förstod

inte först att cylindern var kapad för kortare slaglängd och att den var flera kylflansar lägre än original.

SVARVÖVNING

Det var problem med ventilstyrningarna också. De gamla glappa var större än de nya, så det blev övning i att svara nya i lagerbrons. Det viktigaste blev att berätta hur duktig man måste vara på att meka, varje gång någon undrade när jag skulle åka med underverket.

En före detta klasspolare skröt lika mycket om sin Douglas med boxermotor och torsionsfjädring bak. Men han avfärdades snabbt med att det måste vara en gubbknarr. Ingen hade någonsin sett den heller. Men han tyckte att han valt en fungerande pärla, som man kunde lita på i alla väder.

Nåja, till slut startade Trajan. Den var nu tät och svårkickad för alla som inte kicktränat på en stänk. Att våga kicka igenom med något böjt knä kan bli som att hoppa på ett lejon. Vilddjuret startar med ett vrål. Sämre hojar parkerade på sidostödet, dom bara faller. En trimtraja utan skorstenar har markerat vem som är asfaltdjungelns nya konung.

SPECIELLT LJUD

Lite tricksigt var det alltid att få in ett finger mellan oljetank och verktyglåda, där bensinslangar gick både till och ifrån en extra flottör. Den behövde flödas över vid start. Signalhornet satt också lite i vägen, men vilket ljud en Traja kan få. Speciellt då den börjar gå rent och tomgången kan sänkas så lågt, att framhjulet bara står och hoppar.

Det är puls det.

Inte som nån Bumse, där man får titta om oljetryckslampan slocknat, för att veta om motorn går.

Trajan hade inget lyse alls, så man fick höras tydligt. Den gick som ett spjut en hel vecka. Kanoneffekten låg på högsta varv, så det var ju helt naturligt att den blev övervarvad. Men vilken stake det var strax före den började gå på bara en cylinder.

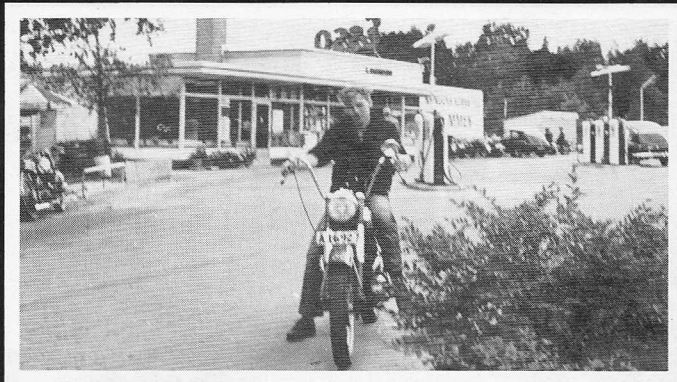
Det var ingen konst att känna sig värdelös. Ett enkelt sätt är att köra några mil i 30 knyck på en cyle och tycks titta på en, samtidigt som man hittar på nya lögner om vad som ska sägas. Det var svårare än att försvara AIK:s alla förluster.

Således fick motorn rivnas redan första natten.

En avgasventil hade inte hunnit stänga innan högkompressionskolven kom och försökte stänga den. En S-formad kantarell löper taskigt även i ny ventilstyrning. Så det var bara att vänta på nästa lön, som skulle möjliggöra nytt missbruk av delar.

Fick ta extrajobb som kugelresare i PA-hallen, vilket skulle ge även en generator med laddningsrelä för att blanda någon.

Efter fem veckors hårt arbete fungerar allt utom signalhornet, som är bort-

Fy fan vad det brann när fiskhandlaren skickade en hink vatten över alltihop.

skruvat för test hos cykelhandlarn på Rörstrandsgatan. Tutkabeln hänger löst bakom förgasarna, när det är dags att köra iväg efter en ny tuta. Hinner precis köra lite tufft ner från centralstödet då det smäller till.

HELVETE VAD DET BRINNER!

Lågorna ses under låren. Stänger soppakran och ropar helvete. Läger ner Trajan mitt på Rörstrandsgatan och springer in på Ekskogs foto för hjälp och ut igen. En kadett ropar att han stängt min soppakran. Lågorna blir större. Den djäveln har bergis öppnat kran. Dit igen för att stänga kran igen.

Fy fan vad det brann när fiskhandlaren skickade en hink vatten över alltihop. Nu brann det bara i den intelligent placerade flottören, där lågorna gick upp till det nya laddningsreläet under sadeln.

Efter nästa hink så rykte det bara om reläet. Kablarna och bensinslangarna hade brunnit och tutsladen var inne i ena förgasaren.

Väcks ifrån tanken att det kunde varit värre, med en tutning. Ser mig mitt i gatan stå, där bilar i kö inte förstå. Men

runt kön kommer en knutte gående. Han släpar på en trasig Douglas. Den snyggast trasiga maskin som skådats denna dag har fått sällskap.

Min unika drift hade nu förslavat förnuftet, till att behålla ett fordon, som vid upprepade tillfällen försätter ägaren i plågsamma situationer, där man ständigt pank är och får meka fem veckor för att åka i vecka, om och om igen.

Den intelligenta lösningen blev att köpa en knarr till. Det skulle vara en enklare sak som inte gick sönder så lätt. En sån skulle behövas för 300 kronor. På MC-Trim på Rosenlundsgatan stod en typiskt gubbkörd Monark Blue Arrow 250-kubikare, tvåtakstwin från 1955.

Stora påsvetsade pakethållare och extra stänkskydd var ju så fult, att det behövs en gubbe till detta. Troligen en med strut istället för solbrillor, som bytit i denna osäljbara pryl. Tanken var klar i huvet. Gick in och ställde mig vid fel säljare en stund tills han frågade.

- Nej, blev svaret. Önskar handla av den där bra säljaren. Han som sålde en bra moppe på Karlbergsvägen. Billig var den också.

PÄRLAN FÖR 300 SPÄNN

Han kom ner och sög i sig allt ljud från denne 18-åring och undrade om det fanns något som passade.

- Har bara 300 spänn och hoppas att du släpper blå liket med allt järnskrot på för gammal vänskaps skull.

Idioten sålde pärlan för 300.

Nåja, det var inte mer än rätt, för han tog för mycket för moppen av en fjortis.

Nu skulle denna bälgeting, efter avgasljudet, göras klar för transport till och från arbetsplatsen. Pakethållare sågades bort. Stänkskydd och kedjeskydd monterades bort, liksom värmeskydd och övrigt löst. Bakskärm kapades ungdomligt och nummerplåten byttes till en Trajamodell. Ljuddämparinsatserna perforerades i alla fyra skorstenarna. Ett ögonlock ansågs nödvändigt, liksom ett Brandostyre med extra sökarljus. Sedan fick arbetsredskapet duga.

Dagen efter erhöles besked om att denna Blå Pil blivit krigsplacerad och möjligheten till att den senare kunde inkallas. Begrep inte, men tyckte att den var stridsduglig. Den lät bra mycket nu, trots att den hade lyse.

Plågade ofta denna hoj till max, utan att få problem. På bilden syns förare och hoj vid Böjen, som mackfikat kallades vid Kungens Kurva. Den mack som sedan fick ett stort möbelvaruhus till granne.

Trajan anmodades bli uppvisad för polis med ljuddämpande funktioner. Men den var ju så trimmad, att den inte fungerade med dämpare. Den avreggades sen när det blev körförbud. Sålades senare utan sorg som renoveringsobjekt för några hundralappar. Fortsattes sedan år in och år ut att göra tokiga affärer.

Högre ekonomisk utbildning hjälpte ej. ●